

درباره طرحی که برای تأمین کیف و نوشت افزار دانش آموزان نیازمند محله در حال اجراست

همدلی اهالی رده برای «آینده سازان»

حجت الاسلام والمسلمین حمید خدادادی، نماینده امور مساجد در شورای اجتماعی محله رده و امام جماعت مسجد امام حسن مجتبی (ع) در خیابان میثم شمالی می گوید.

او ادامه می دهد: از هفده مسجد محله، ۱۰ مورد پای کار آمده اند. ائمه جماعات مساجد، از فرصت بین دو نماز استفاده می کنند و با نمازگزاران درباره دانش آموزان نیازمند، صحبت می کنند. از آنجایی که مسجد امام حسن مجتبی (ع) به عنوان مسجد محوری در اجرای طرح، انتخاب شده است، یکی از کارت های به نام مسجد، به دریافت کمک های مردمی برای این طرح، اختصاص پیدا کرده است. علاوه بر این، کارت خوان سیار هم در مساجد، گردانده می شود تا نمازگزاران با سهولت، کمک هایشان را واریز کنند.

● کرامت والدین، عزت نفس دانش آموزان

مراسم رسمی در کار نخواهد بود. نوشت افزارها طی ریزنی های انجام شده با یکی از بنکداران نوشت افزار، پس از خرید بسته بندی، به همان واسطه های معتمدی تحویل می شود که دانش آموزان نیازمند را شناسایی کرده بودند. آن ها هم بسته ها را با حفظ کرامت والدین و عزت نفس دانش آموزان، به پدر و مادرها تحویل می دهند تا آن ها به دست خود، تقدیم فرزندانشان کنند. آن طور که مسئولان طرح می گوید مبلغ جمع شده تا لحظه تنظیم این گزارش، حدود ۳۰ میلیون تومان است و تک تک کسانی که در تأمین آن مشارکت کرده اند، امید دارند حسرت کیف و نوشت افزار به دل هیچ کدام از دانش آموزان نیازمند محله نماند.

داده بود که روی کمک خیران محلی می شود حساب باز کرد. طرح آینده سازان این طور متولد شد. «گام اساسی برای به ثمر رسیدن طرح، شناسایی دقیق دانش آموزان نیازمند بود. او در این باره می گوید: برای داشتن این بانک اطلاعاتی، از مساجد، مدارس، پایگاه های بسیج و هیئت های مذهبی محله، کمک گرفتیم. حدود صد دانش آموز، شناسایی شدند و در فهرست دریافت کمک ها قرار گرفتند. اطلاع رسانی به مردم و مجاب کردن آن ها برای بذل مالشان در این راه، گام بعدی بود که گره آن به دست مساجد، باز می شد.

● ۱۰ مسجد پای کار

«پارسال، تجربه اجرای طرح مشهد مهربان و آزاد کردن یکی از زندانیان جرائم غیر عمد محله، نوید می داد که این بار هم منابع مالی برای اجرای طرح آینده سازان، تأمین خواهد شد.» این را

فرزانه شهامت | هر کدام قصه ای برای گفتن دارند که می تواند به غصه ای گلوگیر تبدیل شود. یکی پدر را در سانحه تصادف از دست داده است و مادر با جان کندن دارد هزینه های زندگی را در این اوضاع اقتصادی جفت و جور می کند. آن یکی، فرزند طلاق است و پدر بزرگ از کار افتاده اش باید جور مخارج او را بکشد. دیگری تا چشم باز کرده، با بارایای بساط نشنگی دیده است و... هر سال، شوق فرارسیدن مهرماه برای دانش آموزان نیازمند محله رده، در جدال با نگرانی بابت نداشتن حداقل های تحصیل، همراه است. امسال اما، نیکوکاران محله، با طرحی که «آینده سازان» نام گرفته است، عزم خود را جزم کرده اند حسرت کیف و نوشت افزار در قلب هیچ یک از صد دانش آموز نیازمند شناسایی شده، جایی نداشته باشد.

● کاشت کوچک، برداشت بزرگ

کار خیر، برکت دارد؛ درست مثل جوانه ای کوچک که زودتر از تصور، رشد کند و به گیاهی بالنده تبدیل شود. آن طور که سید مصطفی حسینی، رئیس شورای اجتماعی محله رده می گوید، طرح آینده سازان نیز در روزهای نخست خود به وسعت و پختگی امروز نبود؛ یک ماه پیش، کار را کلید زدیم. ابتدا نیتمان در همین حد بود که از ظرفیت تولیدی های کیف در خیابان شهید حسینی محراب، برای تأمین کیف تعدادی از دانش آموزان نیازمند استفاده کنیم. بعد با خودمان فکر کردیم چه خوب است در این کیف ها، نوشت افزار ضروری برای آغاز سال تحصیلی را هم بگذاریم. تجربه نشان

● چند سال است تابستان سرکار می روی؟

تابستان سوم است. قبلاً خیاطی و نانوایی فانتزی کار کرده ام. الان دارم دی اف کاری رایانمی گیرم.

● کاراته، در آینده شغلی که برای خودت

ترسیم کرده ای، جایی دارد؟

تا چند سال دیگر که مدرک مربیگری را بگیرم، می توانم باشگاه بزنم. کاراته تا قبل از این مرحله، جنبه درآمدزایی ندارد و باید برای باشگاه و شرکت در مسابقات هزینه کنی.

● هزینه ها قابل توجه است؟

برای مسابقات برون مرزی که در بقیه کشورها برگزار می شود، بله. همه هزینه را باید خود هنرجو و خانواده اش پرداخت کنند و این طور نیست که از طرف فدراسیون، حمایت مالی باشد. من فرصت های زیادی داشتم برای شرکت در مسابقات خارج از کشور که به خاطر همین قضیه، منصرف شدم.

● مهم ترین مشوق هایت برای ادامه مسیری که در

پیش گرفتی، چه کسانی هستند؟

در درجه اول، پدر و مادرم که همیشه، حمایت کردند و هزینه های باشگاه و حضور در مسابقات را پرداخت کردند. بعد هم استادم، آقای ظفرانلو که کاراته را با ایشان فهمیدم.

● خوشترین خاطراتی که از فعالیت در این رشته،

در ذهنت مانده، چیست؟

شرکت در مسابقات که در استان های دیگر برگزار می شود، برایم خاطره انگیز است. اینکه به همراه استادم و بقیه هنرچوها، گاهی با قطار و گاهی با اتوبوس به شهرهای مختلف مثل قم، بابل، اصفهان و تهران رفتیم. فضای جمع ماورزشی، دوستانه و شاد است.

امید محله بلال، در میدان ورزش، تحصیل و مهارت آموزی موفق است

بدون توقف، در مسیر یادگیری

امید محله

● صاحب چه کمربندی هستی؟

دان ۲ مشکی را دارم.

● این رشته را تا کجا ادامه می دهی؟

به جای اینکه در جواب شما بگویم «تا آخرش»، بهتر است بگویم «تا همیشه»؛ چون کاراته، پایانی ندارد. حتی استادم، شیهان حامد ظفرانلو، هم می گویند: مانده است تا کاراته را یاد بگیرم.

● علاقه تو به یاد گرفتن، خلاصه

می شود در کاراته؟

نه. من رشته دبیرستانم را تربیت بدنی انتخاب کرده ام. در این رشته، اصول رشته های مختلف ورزشی را دارم یاد می گیرم و معلم همیشه ۱۷ به بالاست. حتی تابستان ها که مدرسه تعطیل است، دنبال یاد گرفتن شغل های مختلف هستم.

● قصه آشنایی ات با کاراته چطور رقم خورد؟

تابستان سالی که کلاس پنجم ابتدایی را تمام کردم، بیکار بودم و حوصله ام سر رفته بود. برای گذراندن اوقات فراغت رفتم باشگاه ثبت نام کنم. رشته های ورزشی مختلفی داشت. توی اینترنت گشتم و خوبی های هر کدام را خواندم. از کاراته بیشتر خوشم آمد و ثبت نام کردم.

● این رشته، چه نکته های مثبتی داشت؟

اینکه باعث می شود ورزشکار، به خاطر انجام حرکات کششی، قد بلند شود. دفاع شخصی دارد. آمادگی جسمانی دارد. مبارزه و حرکات نمایشی هم دارد.

● کاراته، در واقعیت به همان خوبی بود

که در موردش خوانده بودی؟

بله. همان ماه اولی که رفتم باشگاه، آن قدر از کاراته خوشم آمد که مطمئن شدم می خواهم آن را ادامه بدهم. تمام خوبی های این رشته را دارم می بینم الان؛ مثلاً قدم به ۱۸۵ سانتی متر رسیده است.